

ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ (Ιανουάριος 2008)

Συγγραφέας: ΚΩΣΤΑΣ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ

Το 2007 ήταν για την Ελλάδα ακόμη ένας χρόνος ουσιαστικής απραξίας απέναντι στη διαρκή και εντεινόμενη υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος. Μια ένδειξη για το μέγεθος του προβλήματος ήταν οι χωρίς προηγούμενο πολύνεκρες δασικές πυρκαγιές κατά την προεκλογική περίοδο. Ίσως ακόμη πιο ανησυχητική από τις ίδιες τις πυρκαγιές ήταν, όμως, η αντιμετώπισή τους από το πολιτικό σύστημα. Η κυβέρνηση περιορίστηκε στη διακίνηση ανόητων σεναρίων για τους -άφαντους- εμπρηστές και τα υποτιθέμενα κίνητρά τους, καθώς και σε ψηφοθηρικές χρηματικές ενισχύσεις στους πυρόπληκτους. Η αντιπολίτευση αρκέστηκε στις συνήθεις καταγγελίες για κυβερνητική ανικανότητα και για κομματικές επιλογές προσώπων στην ηγεσία της Πυροσβεστικής. Κανείς δεν ασχολήθηκε με τα πραγματικά, μακροπρόθεσμα αίτια των πυρκαγιών, δηλ. με την κλιματική αλλαγή που προκαλείται από το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ελλάδα έχει ήδη υπερβεί τα όρια αύξησης εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, τα οποία της έδινε το Πρωτόκολλο του Κιότο για το έτος 2012! Με άλλα λόγια, στην επόμενη τετραετία η οικονομική μας «ανάπτυξη» πρέπει να συνεχιστεί όχι μόνο χωρίς καμία περαιτέρω αύξηση των εκπομπών, αλλά με μείωσή τους. Πώς, όμως, θα μπορούσε να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, όταν η πολιτεία, αντί για άμεση στροφή προς ανανεώσιμες, φιλικές προς το περιβάλλον, πηγές ενέργειας (γεωθερμική, αιολική κ.λπ.), προγραμματίζει παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας με νέους σταθμούς λιγνίτη, λιθάνθρακα και πετρελαίου; Και όταν αντί να δοθεί, όπως θα όφειλε, απόλυτη προτεραιότητα στα μέσα μαζικής μεταφοράς, κατασκευάζονται φαραωνικής κλίμακας οδικά έργα, που σύντομα θα αυτοαχρηστευτούν λόγω της συνεχούς αύξησης του αριθμού των (ρυπογόνων) αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης; Στα ζητήματα αυτά, εξάλλου, το καταστροφικό για το μέλλον της χώρας έργο της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας αποτελεί συνέχεια του αντίστοιχου της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οποία μάλιστα, λίγο πριν από το τέλος της, είχε φροντίσει να μειώσει τη φορολογία των αυτοκινήτων μεγάλου κυβισμού (και αντίστοιχα μεγάλης κατανάλωσης βενζίνης και υψηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα).

Η υπερθέρμανση, η αποδάσωση και η διάβρωση του εδάφους κινδυνεύουν να

οδηγήσουν, ύστερα από λίγες δεκαετίες, στην ερημοποίηση της χώρας, το μεγαλύτερο μέρος της οποίας θα καταστεί ακατοίκητο. Όλα αυτά, βέβαια, δεν είναι άγνωστα στην πολιτική ηγεσία της χώρας. Η αιτία, όμως, της αδιαφορίας της είναι ότι η αποτελεσματική αντιμετώπιση του περιβαλλοντικού προβλήματος έχει μεγάλο πολιτικό κόστος. Έτσι π.χ. το κλείσιμο των λιγνιτωρυχείων της ΔΕΗ θα προκαλούσε αύξηση της ανεργίας, η αύξηση της τιμής των αυτοκινήτων και των υγρών καυσίμων, για να ενθαρρυνθεί η μεγαλύτερη χρήση των μέσων μαζικής μεταφοράς, θα είχε ως συνέπεια άνοδο του πληθωρισμού και αυξημένη κοινωνική δυσαρέσκεια κ.ο.κ. Η πραγματικότητα είναι ότι οι σημερινοί πολιτικοί μας δεν έχουν το θάρρος να πουν στον λαό τις δυσάρεστες αλήθειες. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι η βραχυπρόθεσμη νομή της εξουσίας και όχι το μακροπρόθεσμο μέλλον του τόπου, το οποίο, κατά συνέπεια, προδιαγράφεται δυσοίωνα.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΤΟ ΕΘΝΟΣ» στις 14 Ιανουαρίου 2008, σ. 8.